

Fiskeri- og kystdepartementet

Boks 8118 Dep
0032 OSLO

Vår dato
08.09.2011

Vår referanse
2010/00283-42

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/73 54 58 71

Deres referanse
201100177

LANDINGSMØNSTER I TORSKEFISKERIENE

Norges Fiskarlag viser til tilsendt notat om landingsmønsteret i torskefiskeriene, inkludert en rekke spørsmål knyttet til kvoteår og kvotefleksibilitet.

Spørsmålet som stilles tar utgangspunkt i at dagens landingsmønster er et problem, men det sier ikke eksplisitt hvem det er et problem for og hva problemet er. Med utgangspunkt i at dette i hovedsak er relatert til konvensjonell kystflåte, vil det være flere løsninger som er i motstrid, men likevel riktig, avhengig av hvor den geografiske tilhørigheten er.

Norges Fiskarlag har forespurt medlemsorganisasjonene våre om hva som er fordeler / ulemper knyttet opp til landingsmønsteret. Dette er sammenfattet i vedlegget.

Norges Fiskarlag er enig med de medlemslaga som sier at det er viktig å se på torsk, sei og hyse samlet, og at landingsmønsteret i hovedsak er et resultat av biologi (fiskens tilgjengelighet) og kostnad (lettst tilgjengelig – minst kostnad). I tillegg kommer forhold som kysttorsk, og pris / produktvarianter / bearbeidingsgrad i Norge inn som viktig forhold som må belyses.

Nofima har jobbet lenge med dette, og så langt er det ikke konkludert med de store fordeler for flåten dersom en legger om kvoteåret eller lager kvotefleksibilitet. De peker på prispolitikken som en viktig faktor for å få ønsket råstoff i en periode hvor dette kan være en knapphetsfaktor.

Norges Fiskarlag viser til vedlagte svar på de stilte spørsmålene, og antar at det kommer flere runder med spørsmål før utredningen skrives endelig.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Landsstyret
Vedlegg: 1

Landingsmønster i torskefiskeriene – svar på spørsmål og kommentarer til og problemstillinger.

1. *Hva er hovedårsaken til dagens landingsmønster i torskefiskeriene?*

Svar Hovedårsaken er fisken sitt vandringsmønster. Dette fører til at det er mye mer tilgjengelighet av ulike hvitfiskarter (torske, hyse og sei) til ulike tider av året. Dette muliggjør et fangsteffektivt og kostnadseffektivt fiske for fartøyene.

2. *For hvilke fartøygrupper/-størrelser er dette et eventuelt problem?*

Svar Fiskeflåten har i utgangspunktet få, om noen direkte problem med dagens landingsmønster i torskefiskeriene.

Det er bedriftsøkonomisk riktig å fange sine kvoter på det tidspunkt da driftsinntekter minus driftskostnader gir størst driftsresultat. I praksis har dette frem til i dag stort sett vært på det tidspunkt da fisken er best tilgjengelig for fangst; for torskekvotes vedkommende i årets 4-5 første måneder. Det betales vanligvis noe bedre for torsken på høsten (utenom hovedsesongen) enn på våren (i toppsesongen). Denne merprisen har imidlertid sjelden vært tilstrekkelig til å kompensere for høyere driftsutgifter. På lang sikt vil høyst sannsynlig en bedre spredning av landingene over året gi en noe høyere markedspris som i sin tur kan influere positivt på førstehåndsprisen. For sei og hyse er det ikke tilsvarende diskusjoner. Her har kystflåten de siste årene hatt tilnærmet fritt fiske, men industrien har ikke bidratt i vesentlig grad til å stimulere et fiske etter disse artene.

Det er imidlertid problematisk å handtere bifangst av torske i fiske etter andre arter, som hyse og sei, når fartøyet har fisket torskekvote tidlig på året.

Offentlige reguleringer av fisket etter torske nord for 62-graden har de siste årene forsøkt å redusere bifangstproblemet gjennom avsetning av bifangstkvote av torske til fiske etter en bestemt dato. For kystflåten med konvensjonelle redskap som opplever problem med å avsette tilstrekkelig kvantum torske av egen kvote for å dekke opp bifangst i fiske etter hyse og sei, som er best tilgjengelig for fangst etter hovedsesongen for torske, har disse ordningene vært akseptable, eller rett og slett lukrative. Å sette av rett kvantum torske av egen fartøykvote til bifangst utgjør en risiko for at torskekvote ikke blir tatt, eller for at avsetningen blir for liten for å kompensere for bifangsten.

De som har et driftsopplegg som nyter godt av bifangstkvote oppnår en kvotefordel på bekostning av de som av ulike grunner ikke kan delta i fiskeri som utnytter bifangstkvote. Fisket på bifangstkvote er i stor grad forbeholdt de som kan fiske med line eller snurrevad på kysten av Finnmark på høsten.

3. *For hvilke foredlingsbedrifter/geografiske områder er dette et eventuelt problem?*

Svar Dersom en ser på landingsmønsteret for torske, sei og hyse, kan de bedriftene som ønsker seg mye torske, men ligger langt unna de kystområdene der størstedelen av kvantumet fiskes på, kanskje ønske seg endring i landingsmønsteret for å sikre seg større andel av torskekvote. Dette er ikke nytt,

da sesongfiskeriene basert på torsk har fulgt samme mønster over lang tid. I mangel av torskeråstoff fra kystflåten måtte det satses på andre arter (sei, hyse, lange, hval etc). Nå synes fokuset å være bare på torsk og bedre tilgang på den tiden kystflåten kanskje har størst problem med å fangste. Tilgangen på torsk kan som problem minimaliseres gjennom prispolitikk og bruk av landingsforpliktelsene som trålere har hatt. Erfaringene viser at det er særlig prispolitikk som kan bidra til spredning av fangstene over året.

Torskefisket på ny kvote starter i januar utenfor Sør-Troms og Vesterålen, og fortsetter i Lofoten, lenger sør langs kysten, og nordover på kysten og fjordene i Nord-Troms og Finmark ut over våren.

I år med lave torskekvoter blir en betydelig del av kvoten fisket og levert allerede i januar og februar på Senja, i Vesterålen og i Lofoten. Avhengig av hvilke totalkvoter som er til disposisjon for torsk, og da hvilke kvoter det enkelte fartøy får, vil fiskeindustrien lenger nord få begrenset tilførsel av torskeråstoff. Dette problemet var spesielt stort tidligere år med stor overregulering og kappfiske innen alle lengdegruppene.

Ujevn råstofftilførsel over året er også en stor utfordring for bedrifter med stor arbeidsstyrke, og store investeringer i kapitalkrevende produksjonsutstyr.

4. *Er dagens kvoteår, med start 1.januar, en medvirkende årsak til problemet, og hvorfor er det eventuelt slik?*

Svar Dersom man mener at det er et problem å fiske fisken når den er lettest tilgjengelig og kan fiskes med lavest mulig kostnad, kan start av kvoteår 1.januar kunne være et problem. En annen årsak er stadige endringer i reguleringen og millimeterreguleringen som kan bidra til at utnyttelsen av et fartøys kvote følger det som er naturlig biologisk vandring. De forskjellige flåtesegmentene har da også endret sitt driftsmønster innenfor dagens kvoteår. Dette er de gruppene som har faste kvoter av torsk og delvis også hyse (/sei). Den største medvirkende årsaken er nok kvotestørrelsen for det enkelte fartøyet og det faktum at fisket etter torsk er grunnpillaren i forhold til årsinntekten.

Som beskrevet i pkt. 2 fisker de aller fleste fartøy sine torskekvoter når fisken er best tilgjengelig på vinteren og våren. Torsk er imidlertid tilgjengelig i kystnære farvann i større eller mindre grad også på sommeren og høsten. Innslaget av torsk i fangstene under sesongfiskeriene etter hyse og sei på sommeren og høsten kan – avhengig av hvor på kysten en er og redskap som benyttes - utgjøre et betydelig problem dersom torskekvoten er oppfisket. Å sette av torskekvantum for bifangst på høsten er et sjansespill da torsken, som anført overfor, er tilgjengelig i kystnære farvann i større eller mindre grad på høsten.

5. *Vil noen av disse eventuelle problemene løses ved å flytte starten på kvoteåret til 1.mai eller 1.september?*

Svar De fleste mener at landingsmønsteret ikke er et problem for flåten, men dersom det tenkes hva som skal til for å få utnyttet andre arter, bør dette vurderes i forhold til hva som er et fartøys kvotestørrelse, og hva denne gir av driftsmulighet.

Det kan være gunstig å starte kvoteåret på et tidspunkt da hovedsesongene for fiske etter hyse og/eller sei vil gi stor kvotemessig åpning for innslag av torsk i fangstene, og kanskje til en noe høyere pris enn i torskesesongen på vinteren/ våren. Dette vil trolig ikke bidra til de store endringene

i når hovedtyngden av torsk landes, da dette «bestemmes» av biologien. Vi har hatt år hvor kystflåten har fisket godt med sei i januar og delvis februar, uten at dette førte til større endringer i forhold til når torsken ble landet. Årsaken til dette var biologien som muliggjorde et seifiske før torsken kom inn. Større havfiskefartøy fisker hovedmengden av sei i vårmånedene, mens torskekvoten fiskes gjennom hele året.

Om andelen av torskekvoten som fiskes først på det nye kvoteåret (med oppstart eksempelvis 1. september) vil være så stort at det slår beina under virksomheter som er etablert på grunnlag av sesongfiskeriet etter torsk på vinteren/våren (tørrfiskproduksjon, produksjon basert på rogn, merkevaren fersk skrei o.s.v.), vil i stor grad avhenge av hvor mye av fartøyets kvote som er tatt før vinteren er passert. Dagens situasjon er at ved start i januar, har mange fartøy tatt kvoten sin etter to måneder. Dersom de fisker en tredjedel av sin kvote før årsskiftet, vil de ha desto mindre å «rutte med» etter årsskiftet.

Det må nøye vurderes om et endret kvoteår skal starte 1.september eller allerede på våren, for eksempel 1.mai. Noen mener at erfaringene fra de siste årene tyder på at nytt kvoteår bør starte 1.mai, og begrunner dette med at det er så stor tilgjengelighet av torsk at fisket etter sei og hyse med enkelte redskap blir vanskelig uten å tillate høyt innslag av torsk i fangsten. Andre mener at en endring av kvoteåret ikke vil føre til noen endringer i landingsmønsteret totalt. For flere områder kan det imidlertid bli vanskeligere å få «dagens» andel av torsk og nytt kvoteår starter 1. mai, dersom også fisket forflyttes fra områder med lite torsk til områder med stort innslag av torsk. For de som får stort innslag av torsk, vil det være størrelsen på fartøyets kvote som avgjør driftsmønster og landingsmønster, sammenholdt med forventet inntekt.

Kvoteåret bør i alle fall ikke starte før kvotevurderingene er foretatt og kvotene ferdigforhandlet med andre nasjoner.

Sannsynligvis legges det betydelig større vekt på tilførselen av torsk på høsten enn på konvensjonell kystflåtes kvoteutnyttelse av sei og hyse når årets fiske på bifangst-kvoten ikke tillates startet før månedsskiftet august/september, og når det i det hele tatt vurderes å starte nytt kvoteår 1.september og stedet for 1.mai.

6. *Hvordan vil et kvoteår med start 1.mai eller 1.september påvirke/endre fangstmønster og fordeling av fangst mellom ulike reguleringsgrupper, ulike størrelsesgrupper og fartøy fra ulike deler av kysten?*

Svar Dette har Nofima sett på, og konklusjonen deres var at det ikke var sikkert at det var så mye å hente. Det er flere forhold som kan påvirke / endre fangstmønsteret, men det viktigste vil være i hvor stor grad en kvote til fartøyet står fast gjennom året og er tilstrekkelig for å dekke fartøyets behov.

I forhold til dagens reguleringsregime med avsetning til bifangstkvote vil endret kvoteår være et mer rettferdig virkemiddel for å løse bifangstproblematikken. Man unngår at det tas av alles kvotegrunnlag og gis til noen privilegerte, som har en driftsform som muliggjør utnyttelse av bifangstkvoten. Dette vil også kunne oppnås dersom fartøyet gis en garantert kvote, uavhengig av når kvoteåret starter.

Med endret kvoteår vil ingen fartøygrupper vinne eller tape kvotemessig i forhold til sine grunnkvoter. Høyst sannsynlig vil heller ikke moderate overreguleringer innen fartøygruppen under 11 meter resultere i at fartøy med ulike geografiske tilhørighet vil oppleve endringer i kvoteutnyttelsen fra tidligere år.

De fartøyene som i dag deltar i sesongfiskeriene, vil kunne komme «bedre» ut dersom det ikke foretas avsetning til bifangst eller andre tiltak for å sikre enkelte distrikt større andel av torsk. Deles kvotene ut med garanti og at det er tatt hensyn til at gruppen kanskje ikke utnytter gruppekvoten helt, blir det kanskje mer rettferdig fordeling for alle. Dette kan gjøres i dag uten endring i kvoteåret. Flåtens mobilitet vil være viktig i forhold til om det blir endringer i tidspunkt for fisket og derigjennom landingsmønster.

7. *Hvordan vil kvoteår med start 1.mai eller 1.september påvirke /endre leveringsmønster og fordeling av leveringer geografisk?*

Svar Svaret på dette avhenger av hvilken reguleringsmodell som er valgt, hva fartøyet har til disposisjon av kvote og hvilket redskap som benyttes. Flere mener at dersom kvoteåret starter 1. september, vil det være nordlige deler av Troms og Finnmark som kan få en liten fordel. Kanskje også dersom kvoteåret starter 1. mai. Det hele avhenger likevel av kvotestørrelse hos den enkelte og type redskap. En endring som favoriserer en type redskap, kan føre til at flere legger om fra de tradisjonelle redskapene som garn og line til snurrevad. Alternativt kan industrien påvirke landingene gjennom prismekanismene.

Noen mener at et kvoteår som starter enten 1.mai eller 1.september ha lignende effekt som dagens ordning med bifangstkvote for uttak på høsten. Fisket vil fra kvoteårets start (fortrinnsvis 1.mai) bli rettet etter hyse og sei, og med torsk som bifangst. Forutsetter en at det ikke avsettes bifangstkvote, vil insitamentet til å kreve en ekstra torskekvote (bifangstkvote), som er hentet fra fellesskapet, ikke være til stede. Rederi som i utgangspunktet ikke fisker hyse og/eller sei med torsk som bifangst på sommeren/høsten vil vente med å fiske sin torskekvote til vinteren.

Legger en ensidig vekt på torsk som grunnlag for drift og leveranse, vil flåten som ikke har rettigheter innen pelagiske fiskeri tilpasse seg et driftsopplegg der sei- og hysekvoten blir utnyttet optimalt, noe som tilsier økte leveranser, også av torsk, fra og med mai og ut året. Disse landingene, spesielt seint på høsten, vil i stor grad finne sted i Finnmark; men også andre deler av kysten vil vi få en økt fiskerivirksomhet der innslag av torsk som bifangst er en forutsetning for virksomheten.

8. *Vil en endring av kvoteåret endre fangst-/leveringsmønsteret over året?*

Svar Ja; men som beskrev i flere av punktene overfor vil ikke endringene verken bli dramatiske, eller så utjevne over året som ønskelig sett fra foredlingsindustriens og eksportørens ståsted.

9. *Vil det å flytte kvoteåret til start 1.mai eller 1.september påvirke/endre anvendelsen av råstoffet mellom fersk, frosset, saltet, tørket m.v.?*

Svar På samme måte som at landingsmønsteret med sikkerhet kan endre seg noe i retning av noe større landinger på høsten i forhold til normalår, før avsetning til bifangstkvote, kan råstoffanvendelsen endres noe i retning av ferske produkt (sløyd/hodekappet og fersk filé). Her vil nok pris og markedsmuligheter være mer avgjørende for hva som blir råstoffanvendelse. For

havfiskeflåten er det frossenfisk som betales godt på høsten. Om et større utbud på høsten vil føre til endringer i anvendelse er usikkert. Der det er naturlige forhold som spiller inn, vil det kanskje oppstå endringer (naturlig tørking vs kunstig tørking).

10. *Hvilke konsekvenser vil det å flytte kvoteåret til start 1.mai eller 1.september få for det tradisjonelle skreifisket?*

Svar Noen mener det vil ha liten betydning, mens andre mener det kan bli redusert skreifiske fra Lofoten og sørover. Andre igjen mener at dette vil avhenge av de valg som fiskerne gjør.

Et vesentlig element som også påvirker dagens mønster, er størrelse på fartøyets kvote og hvilken garanti fartøyet har for å gjøre valg gjennom året, da uavhengig av når kvoteåret starter.

Om det blir endringer i kvoteandel til skreifisket, avhenger av hvilken økonomi fartøyet kan forvente å oppnå dersom en større andel tas med høyere kostnader. Det er sannsynlig at det fortsatt vil være mange som vil delta i de tradisjonelle sesongene, dersom de har kvote til det.

11. *Vil det i flytte kvoteåret endre bearbeidingsgraden i Norge?*

Svar Det er klart at en større andel landet gjennom hele året vil påvirke bearbeidingsgraden. Det har vært stort fokus på fersk fisk til markedet, men dette er kanskje det som medfører lavest bearbeiding i industrien. Filetproduksjon er en kostnadskrevende produksjon om den utføres i Norge. Dersom endring i kvoteåret skal øke bearbeidingsgraden, er det ikke sikkert at dette vil oppnås. For flere av produktene som kan framstilles industrielt, er kostnadene våre for høye (om en skal høre på industrien).

12. *Vil det å flytte kvoteåret til start 1.mai eller 1.september kunne medføre endret beskatningstrykk på kysttorsk eller andre arter enn torsk/hyse/sei, og eventuelt på hvilken måte?*

Svar Et noe større uttak av torsk på høsten resulterer i noe større beskatning av kysttorsk. Dette er også en konsekvens av dagens ordning med avsetning av bifangstkvote. Økt kystfiske på høsten, spesielt linefiske, vil resultere i marginal økning i beskatningen av arter som brosme og kveite.

13. *Kan eventuelle problem med kvoteår som starter 1.januar løses med kvotefleksibilitet mellom kvoteårene?*

Svar Ja, mange av problemene med kvoteår som starter 1.januar kan helt eller delvis løses med kvotefleksibilitet mellom kvoteårene (kvotebank). Dette forutsetter imidlertid at kvotene er så pass høye på fartøynivå at det er mulig å sette «i banken» et kvantum. Det er kanskje også viktig her å ta hensyn til det er i perioder med lave kvoter på fartøynivå behovet for «lån» er størst. Spørsmålet da blir om «lånet» kan tilbakebetales uten at dette går ut over lønnsomheten.

Overføringer frem og tilbake mellom kvoteårene vil måtte begrenses til en andel av kvoten. Settes andelen lavt vil ordning med kvotebank kunne bli en begrensning i forhold til endret kvoteår.

Kvotebanken vil kanskje først og fremst være en sikkerhet mot kvotetap ved å sette av mer torsk til bifangst på høsten enn hva som blir fisket. Ved bruk av kvotebank kan restkvoten overføres som tillegg til neste års torsk kvote.

En ordning med kvotefleksibilitet mellom kvoteårene (kvotebank) vil medføre betydelig større administrative utfordringer enn endring av kvoteåret.

14. For hvilke fartøygrupper er det mest aktuelt med kvotefleksibilitet/kvotebank?

Svar For alle fartøy som har behov for fartøygrupper som da kan planlegge driftsåret annerledes enn i dag. Det forutsettes da at fleksibiliteten legges på fartøynivå. I tillegg kreves det at fartøyene har garanti for tildelte kvoter.

15. Bør en kvotebank være åpen for at ufisket kvantum kan fiskes påfølgende år, og bør det være en første og siste uttaksdato påfølgende år?

Svar Ja, som det fremgår av svaret på foregående spørsmål er dette hovedhensikten med en eventuell kvotebankordning.

Overført restkvantum legges til ordinært kvotegrunnlag og tas ut i løpet av neste kvoteår.

16. Hvilke fordeler og ulemper er knyttet til en kvotebank?

Svar En fordel kan være at det blir bedre mulighet til planlegging av driften, og at en risikerer mindre inndragning i forhold til kvotegrunnlag. Det kan også bli et resultat at en unngår diskusjon om muligheter for refordeling, da kvotene er garanterte og restkvote kan fiskes påfølgende år. Det er imidlertid lite trolig at med dagens kvotestørrelse på fartøynivå vil gi de store fordelene eller ulempene.

Noen peker på at en ulempe med kvotebankordning, er at den medfører økt administrativt arbeid.

17. Hva vurderes å veie tyngst samlet sett ved en endring av kvoteåret, fordelene eller ulempene? Er det andre alternativ som er bedre, inkludert ingen endringer i dagens modell?

Svar Flere peker på at det avgjørt er fordeler som bør veie tyngst. Noen peker på at de finner ikke bedre alternativ til endret kvoteår. Og viser til at dagens reguleringsmodell med kvoteår lik kalenderår, og avsetning til bifangstkvote som disponeres på høsten, er et betydelig dårligere alternativ. Ordningen med bifangstkvote blir et spesielt dårlig alternativ når startdatoen for å benytte ordningen starter så seint på året som månedsskiftet august/september. Som nevnt i tidligere svar rokker ordningen betydelig med kvotegrunnlaget mellom ulike fartøy avhengig av driftsform og geografisk tilhørighet.

En endring av kvoteår bør vurderes ut fra hva som er hensikten. Dersom man konkluderer med at dagens landingsmønster i stor vil bli beholdt fordi det er biologien som bestemmer når de store kvanta ilandføres, vil endring i kvoteår alene kanskje føre til at fangst av torsk i forhold til økonomi for enkeltfartøy må vurderes sterkere. Dette kan resultere i at enkelte områder vil tape råstoff gjennom året.

Som påpekte flere ganger er det viktigste elementet hva et fartøy har til disposisjon av kvote og hvilken garanti han har for kvoten gjennom året.

18. *I hvor stor grad har ordningen med avsetning til bifangstkvote bidratt til et jevnere landingsmønster?*

Svar Svaret på dette ligger i hvordan statistikken leses. Her har nok enkeltfartøy kunnet få en samlet større aktivitet gjennom året ved å fiske på andre arter enn bare torsk, men bare i de tilfeller bifangst av torsk kunne dekkes inn.

For flertallet er det ikke sikkert at ordningen med avsetning til bifangstkvote (eller periodiseringen) bidrar til et jevnere landingsmønster. Bifangstkvoten benyttes bare når ordinær kvote er tatt for å dekke inn torskandelen i fangstene. I enkelte områder og der det har vært varierende tilgjengelighet av torsk, har nok denne bidratt positivt.

19. *Bør ordningen med avsetning til bifangstkvote videreføres, og i så fall i hvilken form?*

Svar Ordningen med bifangst eller andre reguleringstiltak som skal fordele torskekvoten til landindustrien over hele året, er ikke en spore til driftsopplegg som ivaretar dette. For de fleste vil det være mer aktuelt å fiske torskekvoten de er tildelt, for deretter å forvente enten refordeling eller bifangst for å dekke inn torsk ved fiske etter andre arter.

I de områder det er lite eller ingen torskeinnblanding utover uunngåelig, kan det bli fisket etter andre arter som opprettholder bedriftens behov.

Noen mener ordningen med avsetning til bifangstkvote bør primært erstattes av endret kvoteår med start 1.mai, mens andre er helt i mot ordningen. Det er også gitt klare signaler om at avsetningen bør begrenses til det som er behovet, og om en skal beholde ordningen må den iverksettes når det er behov.

En justering av ordningen for å eliminere bieffekten med omfordeling av kvotegrunnlag vil være vanskelig eller umulig.

Noen mener at for rederi som er hjemmehørende-, eller driver fiske i områder med tilgjengelighet av torsk stort sett hele året, er nettopp omfordeling av torsk fra de med andre alternativ til de mer eller mindre ensidig torskeavhengige (hvitfiskavhengige), en effekt som taler for fortsatt bifangstordning.

Dette vil i så fall bety at det ikke er kvoteåret, men kvotestørrelsen som er utslagsgivende i forhold til driftsopplegg og tilgjengelighet.

20. *Kan periodisering sammen med kvotefleksibilitet/kvotebank over årsskiftet være en løsning?*

Svar Nei, periodisering har vært prøvd, både for trålerflåten og for kystflåten. Ordningen ble først fjernet for trålerne, som i utgangspunktet ble anskaffet for å bringe i land råstoff i de deler av året da landingene fra kystflåten beskjeden. Etter hvert ble også ordningen for kystflåten avviklet.

I likhet med bifangstkvoten har periodiseringen et uakseptabelt kvotemessig omfordelingsaspekt mellom fartøy med ulike driftsformer og geografisk tilhørighet.

21. Hvordan har/vil strukturering virke(t) inn på landingsmønsteret?

Svar Dette er et vanskelig spørsmål å svare på. Så lenge vi har et regelverk som hindrer flytting av kvoter/strukturkvoter fra små til store fartøy vil struktureringen i liten grad innvirke på landingsmønsteret, verken geografisk eller tidsmessig over året. Det er mye som taler for at manglende mulighet for strukturering innen enkelte størrelsesgrupper av fartøy kan få større innvirkning på landingsmønsteret.